

МОТИВИ ПО НОХД № 642/2023 Г. НА РС – РУСЕ, ВТОРИ СЪСТАВ

РП – Русе е внесла обвинителен акт против подс. Ш. Б. Х., ЕГН: *****, роден на *** г., български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан, не работи, с адрес ***, за това, че на 04.10.2022 г. в гр. Русе противозаконно проникнал в чуждо моторно превозно средство – лек автомобил „Опел Виваро“ с рег. № СВ 0943 РР, без съгласието на собственика Сдружение „СПОРТЕН КЛУБ КАНУ-КАЯК ЛОКОМОТИВ“, ЕИК: 117030579, представлявано към момента на деянието от Е. М. Н. от гр. Русе – престъпление по чл. 346б НК.

В проведеното съдебно заседание представителят на прокуратурата поддържа повдигнатото обвинение. В пледоарията си излага същата фактическа обстановка, която е представена и в обвинителния акт. Предлага на подсъдимия да му бъде наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от около пет месеца при определен първоначален строг режим. От наложеното наказание следвало да се приспадне един ден, при който подсъдимият е бил задържан за 24 часа по реда на ЗМВР. Предлага наказанието по ЧНД № 6/2022 г. на РС – Русе, с което са били групирани на основание чл. 25, ал. 1, вр. чл. 23, ал. 1 НК отделните осъждания на подс. Х. по НОХД № 907/2021 г. на РС – Русе и НОХД № 2372/2021 г. на РС – Русе и му е наложено общо наказание „лишаване от свобода“ за срок от една година и шест месеца, отложено с изпитателен срок от три години, да бъде приведено в изпълнение.

Подсъдимият, упражнявайки правото си на лична защита, заявява, че извършеното от него представлявало „детинска постъпка“. Имал семейни проблеми, тъй като майка му се разделила с баща му, а леля му починала. Планира да продължи да тренира футбол и да се развива с този спорт в чужбина. Счита, че поради младата си възраст, не е разбирал какво е направил и че ако влезе ефективно в затвора за него ще бъде провал, а майка му няма да издържи. В последната си дума изразява съжаление за стореното деяние, признава се за виновен и моли за прошка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните по реда на чл. 14, 18 и 19 НПК, намира за установено следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА

Подс. Ш. Б. Х., ЕГН: *****, роден на *** г., български гражданин, с основно образование, неженен, осъждан и не работи.

На 04.10.2022 г., около 04,00 ч, подсъдимият се разхождал из улиците на гр. Русе като се намирал на пл. „Свобода“ и се движил в посока пл. „Д-р Мустаков“. Движейки се по ул. „Иван Вазов“, в района на № 26 на същата улица, подс. Х. забелязал паркиран лек автомобил „Опел Виваро“ с рег. № СВ 0943 РР, който бил бял на цвят, и с надпис „КАУАК СККК Локомотив“. Подсъдимият забелязал, че дясната предна пасажерска врата не била

заклучена, поради което я отворил, влязъл в буса и седнал на предната дясна седалка. Подсъдимият отворил жабката, проверил съдържанието □, но не взел нищо. Останал в автомобила, защото искал да се стопли. През това време обход на района със служебен автомобил правели полицейските служители св. Т. Т. и св. Г. Б.. Те забелязали, че предната дясна врата на буса била отворена и възприели, че подс. Х. стои на пасажерската седалка. В същото време подсъдимият забелязал приближаващият се полицейски автомобил, слезъл от буса и тръгнал да бяга в посока градинката на пл. „Д-р Мустаков“ и към посока сградата на „Шалом“, в близост до т.н. „Американско пазарче“. Св. Г. Б. слезъл от патрулния автомобил и тръгнал след подсъдимия. Последният завил обратно и побягнал към ул. „Иван Вазов“, пресякъл я, преминал през междублоковото пространство на жилищните блокове в близост до Математическа гимназия „Баба Тонка“ и преминал през бул. „Генерал Скобелев“. Подс. Х. влязъл в новострояща се сграда и полицейските служители го изгубили от поглед. Организиран били заградителни мероприятия, районът бил отцепен и били извършени действия по неговото претърсване. Подсъдимият бил установен да се крие зад дърво в двора на жилищна кооперация срещу Математическа гимназия „Баба Тонка“. Възприемайки полицейските служители подсъдимият Х. се опитал да избяга, но се ударил в дърво и паднал на земята, при което бил задържан. След извършения оглед на лекия автомобил „Опел Виваро“ не било установено да са били отнемани движими вещи, находящи се в същия през времето, когато подс. Х. е бил в него.

Тази фактическа обстановка се установява от разпита на св. Т. Ч. и от приложените по делото писмени доказателства. Фактическата обстановка не се опровергава от нито едно от събраните по делото доказателства, които са еднопосочни и непротиворечиви. В същия смисъл са и дадените от подс. Х. обяснения, които, макар че следва да се отчита тяхната двойка природа не само като доказателствено средство, но и като средство за защита. В настоящия случай те не противоречат на изложеното от свидетелите и събраните други доказателства по делото, а дори и ги допълват до известна степен. Съдът не намира причина да не цени обясненията на подсъдимия като доказателствено средство.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

От така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав намира, че подс. Ш. Б. Х. е осъществил състава на престъплението по чл. 346б НК.

Съставът на престъплението по чл. 346б НК предписва деецът да проникне противозаконно в чуждо моторно превозно средство, без съгласието на собственика. В настоящия случай от свидетелските показания на св. Е. М. Н., който е представлявал собственика Сдружение „СПОРТЕН КЛУБ КАНУ-КАЯК ЛОКОМОТИВ“ към момента на извършването на деянието и е ползвал процесното МПС, е видно, че същият не е давал съгласие други лица да

ползват този лек автомобил, т.е. проникването в него е станало без съгласие на лице, което е оправомощено да изразява воля от името на юридическото лице собственик. Проникването се изразява в успешното отваряне на вратите на превозното средство, осигуряване на достъп до същото и влизането в него. Същото е противозаконно, когато липсва законно основание за проникването, включително и когато липсва съгласие между проникналото лице и собственика на превозното средство, в противен случай би било налице договорно основание, на което лицето би могло да се намира в превозното средство, обуславящо правомерно и законно поведение. Не такъв е настоящият случай, доколкото св. Н. е заявил, че не го е предоставял на никого, включая и подсъдимия, както и че не познава последния. Процесното МПС е чуждо за подсъдимия, тъй като не е спорно по делото, че бусът „Опел Виваро“ не е негова собственост, нито са налице доказателства подсъдимият да е съсобственик на същото.

От обективна страна подс. Х. е проникнал в чуждо МПС противозаконно, без съгласието на неговия собственик – Сдружение „СПОРТЕН КЛУБ КАНУ-КАЯК ЛОКОМОТИВ“.

От субективна страна деянието е извършено при форма на вината пряк умисъл, тъй като подсъдимият е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване, т.е. целял и е искал да проникне в моторното превозно средство, като е знаел, че липсва съгласие на оправомощен представител на собственика, което прави целеното от него проникване противозаконно.

ПО НАКАЗАНИЕТО

За престъплението по чл. 346б НК се предвижда наказание „лишаване от свобода“ до три години, като не е предвидена долна граница на същото, т.е. липсва законно определен минимум на това наказание.

Съдът намира, че в настоящия случай следва да се приложи хипотезата на чл. 55, ал. 1, т. 2, б. „Б“ НК, тъй като така предвиденото в закона наказание се явява несъразмерно тежко, поради наличието на многобройни смекчаващи вината обстоятелства и същото следва да се замени с по-лекото предвидено наказание в тази хипотеза, а именно – пробация.

Като смекчаващи вината обстоятелства следва да се отчетат младата възраст на подсъдимия, признанието на вината, изказаното искрено съжаление за стореното и даването на подробни обяснения. Фактът, че предната дясна врата е била видимо незаклучена и това е позволило на подсъдимия да проникне в процесния бус „Опел Виваро“ също следва да бъде отчетено като смекчаващо вината обстоятелство, което е улеснило извършването на деянието, и макар да е била налице техническа неизправност на дясната плъзгаща се врата същия, която не позволява същата да се заключва, то от всички доказателства по делото се установява, че подсъдимият не е проникнал през нея. На основание чл. 54, ал. 1 НК следва да се вземат предвид и подбудите за извършване на престъплението, а именно че

подсъдимият го е извършил, защото му е било студено и е искал да се стопли. Като смекчаващи вината обстоятелства следва да се вземе предвид и липсата на настъпили други вредни последици, както и че се касае за едно деяние със значително занижена обществена опасност, която дори и законодателят е преценил за ниска предвид на факта, че за това деяние е предвидено значително нисък максимален размер на наказанието „лишаване от свобода“ и липсата на предвиден минимален такъв.

Единственото отегчаващо вината обстоятелство се явява единственото осъждане (доколкото групирани наказания следва да се третира като едно, а не като отделни осъждания) на подс. Х. за извършени две престъпления – два грабежа на суми на стойност 100 и 20 лв., като наказанията са били определени със споразумения, т.е. щетите по същите са били възстановени. Това осъждане, макар и укоримо, разкрива данни за лице, което все още няма трайно изградени престъпни навици. Самият факт, че са налице многобройни записвания в централния полицейски регистър, не може да бъде приравнен на осъждане, доколкото това би нарушило презумпцията за невиновност по смисъла на чл. 16 НПК. Същите не могат да бъдат използвани за обосноваване и на лоши характеристични данни, доколкото в тях се съдържат твърдения за извършени престъпления, които обаче не са доказани с влязла в сила присъда.

Поради тези съображения и предвид на факта, че предходното осъждане не е изиграло напълно своята превантивна и превъзпитателна роля съдът намира, че на подсъдимия следва да бъде наложено наказание „пробация“ с три вида пробационни мерки. Това наказание съдът намира за подходящо спрямо личността на подсъдимия, като освен задължителните мерки по чл. 42а, ал. 2, т. 1 и 2 НК следва да бъде наложена и мярка по чл. 42а, ал. 2, т. 6 НК, а именно безвъзмезден труд в полза на обществото, доколкото по делото са събрани данни, че подс. Х. е безработен и няма трайно установени трудови навици и следва да бъде насърчен към изграждането на такива. Затова съдът намира, че срокът на първата пробационна мярка следва да бъде ДВЕ ГОДИНИ, а честотата на нейното изпълнение – ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО. За срок от ДВЕ ГОДИНИ следва да се изпълнява и втората задължителна пробационна мярка, а именно задължителни срещи с пробационен служител. С оглед пълното постигане на целите по чл. 36 НК и най-вече превъзпитаването на дееца съдът намира, че на същия следва да се наложи и пробационна мярка „безвъзмезден труд в полза на обществото“ със срок на изпълнение ДВЕ ГОДИНИ, като подс. Х. следва да отработва 160 часа за всяка година. Това ще подпомогне подс. Х. да изгради трудови навици, като няма напълно да го лиши от възможността да започне друга, платена работа. Съдът намира, че така индивидуализирано наказанието „пробация“ в най-голяма степен ще постигне целите на чл. 36 НК и най-вече ще въздейства по отношение на индивидуалната превенция, където условното осъждане не е успяло очевидно да изиграе своята превъзпитателна роля. Фактът, че подс. Х. следва освен да изпълнява задължителните две пробационни мерки, но и да

полага общественополезен труд, ще въздейства предупредително и за останалите членове на обществото, т.е. ще способства за пролиферацията на генералната превенция на наказателния процес.

Разноси по производството не са направени и не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, съдът постанови присъдата си.